

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/140/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718200657
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8718200657.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: S.. B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U., Y. I. XXXX/X, práv. zastúpený: Advokátska kancelária VIŠŇOVSKÁ, s.r.o., IČO: 51 284 731, so sídlom 052 01 Spišská Nová Ves, Radničné námestie 279/4, proti žalovanej: D. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M., D. XX, práv. zastúpená: JUDr. Tibor Bašista, Advokátska kancelária, so sídlom 058 01 Poprad, Štefánikova 8, o vydanie bezdôvodného obohatenia s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad, sp.zn. 11C/6/2018-152 zo dňa 19.09.2019 takto

rozhodol:

Zrušuje sa medzitýmny rozsudok a vec sa vracia súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad napadnutým medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že:

I. Nárok žalobcu je premlčaný.

II. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Svoje rozhodnutie, okrem iného, odôvodnil tým, že podľa § 214 ods. 1 CSP, ak je to účelné, súd môže rozhodnúť najskôr len o základe alebo dôvode uplatneného procesného nároku medzitýmnym rozsudkom.

Podľa § 214 ods. 2 CSP, súd môže na návrh strany medzitýmnym rozsudkom rozhodnúť, či tu je, alebo nie je právo, od ktorého celkom alebo sčasti závisí rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 214 ods. 3 CSP, do právoplatnosti medzitýmneho rozsudku súd nekoná o žalobou uplatnenom procesnom nároku.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

2. Subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia je dva roky a začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie o tom, že došlo k obohateniu na jeho úkor a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd má za to, že námietka premlčania nie je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca si svoj nárok uplatnil až po dvojročnej lehote, hoci ako sám uviedol, už v októbri 2015 vedel, že do predmetného bytu, do ktorého ako tvrdí žalobca vložil investície, sa nevráti, nakoľko opustil spoločnú domácnosť a manželstvo sa tým stalo nefunkčné. Teda už v októbri 2015 žalobca vedel, že investície, ktoré vložil do nehnuteľnosti, v ktorej mali spoločne žiť s bývalou manželkou - dcérou žalovanej, tak nebudú naplnené, preto súd považuje za plynutie lehoty október 2015.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo vo veci sám rozhodol tak, že určí, že nárok žalobcu nie je premlčaný. V ďalšom odvolateľ nesúhlasil s názorom o

premlčaní nároku tým, že k márnemu uplynutiu premlčacej doby by došlo podľa názoru odvolateľa dňom 28.02.2018 a nakoľko bola žaloba podaná pred týmto dátumom, nemôže byť nárok žalobcu premlčaný.

4. K odvolaniu žalobcu sa žalovaná nevyjadřila.

5. Odvolací súd preskúmal napadnutý medzitimný rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie napadnutého medzitimného rozsudku (§ 387 CSP) ani na jeho zmenu (§ 388 CSP).

6. Súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie o účelnosť rozhodovania, najskôr o základe alebo dôvode uplatneného procesného nároku medzitimným rozsudkom.

7. Každé rozhodnutie všeobecného súdu by malo byť logickým završením súdneho procesu so spravodlivou úpravou práv a povinností, čo v danom prípade sa súdu prvej inštancie nepodarilo, súd I. inštancie zjavne nepochopil zmysel a cieľ rozhodovania medzitimným rozsudkom.

8. Predpokladom použitia medzitimného rozsudku je deliteľnosť predmetu konania na dve zložky: podľa základu a výšky. Rozsudok, ktorý rieši len otázku základu nároku a ponecháva pritom otázku rozsahu nároku ďalšieho rozsudku sa nazýva medzitimným rozsudkom.

9. V danom prípade však súd prvej inštancie konštatoval medzitimným rozsudkom premlčateľnosť nároku žalobcu a je viac ako zjavné, že nepostupoval účelne a hospodárne. Ak totiž mal za to, že nárok žalobcu je premlčaný, mal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a nie rozdeliť rozhodovanie o zamietnutí žaloby na dve rozhodnutia.

10. Za stavu ak súd prvej inštancie vydaným medzitimným rozsudkom poprel zmysel a účel medzitimného rozsudku a porušil zásadu hospodárnosti (ak mal za to, že nárok je premlčaný, mal priamo žalobu v celom rozsahu zamietnuť), potom odvolaciemu súdu neostávalo nič iné ako napadnutý medzitimný rozsudok postupom podľa § 389 ods. 1 písm. a), b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Po vrátení veci súd prvej inštancie vo veci vykoná potrebné dokazovanie v súvislosti s posúdením námietky premlčania, a to hlavne aký vzťah bol medzi manželmi do a od októbra 2015 a vyporiada sa s rozhodnutím Ústavného súdu SR I. ÚS 184/2015, pričom prihliadne na všetky okolnosti veci a ustáli kedy žalobca mohol svoje právo uplatniť po prvýkrát a opätovne vo veci rozhodne.

12. V zásade ak je nárok premlčaný, alebo nie je daný naliehavý právny záujem na určení atď. nie sú dané podmienky na vydanie medzitimného rozsudku, naopak súd v takomto prípade má žalobu zamietnuť a to s poukazom na zásadu hospodárnosti upravenú v ust. § 214 CSP.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).